

23 Μαρτίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΕΔΗ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 971/92)

Διοικητικό Δίκαιο — Αρχή της Επανεξέτασης — Ορθά κατά την επανεξέταση δεν λήφθηκε υπόψη βαθμολογία που είχε τροποποιηθεί παράνομα, βάσει της απόφασης του Δικαστηρίου, εφόσον η αρχική ορθή βαθμολογία δεν ανευρέθη στο φάκελο της υποψηφίας.

5

Κεντρική Τράπεζα — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν λαμβάνεται υπόψη — Η πείρα είναι στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη — Η πείρα όμως είναι όρος ευρύτερος και περιλαμβάνει και την αρχαιότητα.

10

Κεντρική Τράπεζα — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Μεταπτυχιακό προσόν — Δεν αποτελεί απαραίτητο ούτε προσόν πλεονέκτημα — Ορθά λήφθηκε υπόψη, χωρίς να του δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα.

15

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της, την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, οι οποίοι μετά από επανεξέταση που διεξήχθη λόγω προηγθείσας ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, προήγαγαν εκ νέου το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί της αιτήτριας, αναδρομικά στη θέση Ανώτερου Λειτουργού.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 1) Από τη ακυρωτική απόφαση, είναι φανερό ότι σύμφωνα με τη τότε υπάρχουσα μαρτυρία ενώπιόν του Δικαστηρίου, η βαθμολογία της έκθεσης της αιτήτριας για το έτος 1988 ήτο Β. Όμως, είναι πραγματικό γεγονός ότι η έκθεση εκείνη, η οποία αντικαταστάθηκε με νεώτερη, δεν υπάρχει στον προσωπικό φάκελο της αιτήτριας. Εφόσον το Δικαστήριο έκρινε ότι λανθασμένα η Επιτροπή αντίκατέστησε την έκθεση που συντάχθηκε αρχικά με νέα με την οποία μείωσε την βαθμολογία της από Β σε C, ορθά η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την μεταγενέστερη έκθεση. Ορθά επίσης η επιτροπή σημείωσε ότι ακόμα και αν ελαμβάνετο υπόψη η αρχική έκθεση, η ολική εικόνα δεν θα άλλαζε και η αιτήτρια θα κατατάσσετο δεύτερη μετά το ενδιαφερόμενο μέρος. Αυτό προκύπτει από σύγκριση του συνόλου των εμπιστευτικών εκθέσεων. 5
- Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι και η έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους για το έτος 1988 θα έπρεπε να αγνοηθεί, εφόσον το Δικαστήριο έκρινε ότι οι οδηγίες που δόθηκαν από την Κεντρική Τράπεζα στους αξιολογούντες και προσυγράφοντες λειτουργούς ήτο έξω από τους Κανονισμούς, δεν βρίσκει έρεισμα, εφόσον δεν υπήρξε τροποποίηση μετά τις οδηγίες. 10
- 2) Όσον αφορά το δεύτερο νομικό ισχυρισμό που προβλήθηκε ότι η Επιτροπή τελούσε υπό καθεστώς πλάνης, αναφορικά με το εύρημά της ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερούσε σε αξία της αιτήτριας, το Δικαστήριο δεν συμφωνεί με τη θέση αυτή. Όπως εμφανίζεται και από την αναλυτική αναφορά στις εκθέσεις, ακόμα και να θεωρείτο ότι η βαθμολογία για το 1988 ήτο Β, πάλι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί. 15
- 3) Τέθηκε ο ισχυρισμός ότι πεπλανημένα η Επιτροπή ανέφερε στα πρακτικά ότι η αρχαιότητα της αιτήτριας δεν παραγνωρίστηκε, εφόσον σύμφωνα με τους Κανονισμούς της Κεντρικής Τράπεζας οι προαγωγές γίνονται μεταξύ άλλων βάσει της πείρας και όχι της αρχαιότητας. Όπως έχει νομολογηθεί, η πείρα η οποία αποκτάται με τη άσκηση καθηκόντων σε μια θέση, είναι όρος ευρύτερος και περιλαμβάνει και την αρχαιότητα. Η Επιτροπή τόνισε την υπεροχή της πείρας της αιτήτριας έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Το ότι αναφέρθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο και στην αρχαιότητα, αν και δεν είναι κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με τους Κανονισμούς, εντούτοις έμπριέχεται στην έννοια "πείρα" και δεν έπληξε με οποιονδήποτε τρόπο την επίδικη απόφαση. Εν πάση περιπτώσει η αιτήτρια δεν επηρεάστηκε δυσμενώς, αντίθετα καταγράφηκε ότι στην πείρα και έστω και στην αρχαιότητα υπερτερούσε. Συνεπώς, αυτός ο νομικός ισχυρισμός κρίνεται αβάσιμος. 20
- 30
- 35
- 40

4 Α.Α.Δ. Παπαδάτου ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου

- 4) Τέλος τέθηκε ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή έσφαλε στο ότι θεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερετρούσε σε προσόντα ενόψει του ότι το μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερομένου μέρους δεν είναι απαραίτητο προσόν, δυνάμει του Σχεδίου Υψηρασίας και ούτε συνιστά πλεονέκτημα. Κρίνεται ότι στην προκειμένη περίπτωση, η καθ' ης αίτηση έλαβε υπόψη το μεταπτυχιακό προσόν, χωρίς να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Παπαδάτου ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 4029,

15

Ierides v. Republic (1979) 3 C.L.R. 165.

Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Λειτουργού αναδρομικά από 1.1.90, αντί της αιτήτριας.

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

25

Λ. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.:

Η αιτήτρια αιτείται:

35

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποίαν προήγαγε εκ νέου, μετά από επανεξέταση που έγινε λόγω προσηγηθείσης ακυρωτικής απόφασης, τη Φωτεινή Φρανκ στη θέση Ανώτερου Λειτουργού αναδρομικά από 1.1.90 αντί και/ή στη θέση της αιτήτριας είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

40

Η Επιτροπή Προσωπικού της Κεντρικής Τράπεζας σε συνεδρία ημερ. 16.11.92 επανεξέτασε την πλήρωση κενής θέσης Ανώτερου Λειτουργού, σύμφωνα με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 14.12.89 ημερομηνία κατά την οποία λήφθηκε η απόφαση

η οποία ακυρώθηκε με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Νέδη Παπαδάτου v. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4029. Με την απόφαση *Παπαδάτου* ακυρώθηκε ο διορισμός της Φωτεινής Φρανκ στην επίδικη θέση.

5

Συγκεκριμένα η Επιτροπή προέβη στη σύγκριση των υποψηφίων με βάση την αξία, πείρα και προσόντα, όπως καθορίζεται στον Κανονισμό 11 των περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (Οροι Υπηρεσίας) Κανονισμών Κ.Δ.Π. 189/83, όπως τροποποιήθηκαν. Τόσο η αιτήτρια όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος - Λειτουργός Α' Τάξης συμπεριλαμβάνοντο στον κατάλογο των υποψηφίων.

10

Η Επιτροπή κατέταξε όσον αφορά την αξία, πρώτο το ενδιαφερόμενο μέρος και δεύτερη την αιτήτρια. Όσον αφορά την πείρα σημειώθηκε ότι η αιτήτρια είχε το προβάδισμα με 8 χρόνια στη θέση Λειτουργού ΙΙ και 7 1/2 χρόνια στη θέση Λειτουργού Ι, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος είχε 5 χρόνια στη θέση Λειτουργού ΙΙ εκ των οποίων περίπου 1/2 χρόνος προσωρινός και 5 χρόνια Λειτουργός Ι. Ως προς τα προσόντα η Επιτροπή σημείωσε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα ενώ η αιτήτρια Πρώτο Πανεπιστημιακό Δίπλωμα (B.Sc.).

20

Η Επιτροπή μετά από σύγκριση των υποψηφίων αποφάσισε να συστήσει στο Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας το ενδιαφερόμενο μέρος αναδρομικά από 1.1.90, ημερομηνία έναρξης της ισχύος του διορισμού που ακυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου.

25

Ο Διοικητής, σύμφωνα με το άρθρο 15 του περί Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμου (48/63 και 10/79) διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος αναδρομικά από 1.1.90 στη θέση Ανώτερου Λειτουργού.

30

Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός που προβάλλεται είναι ότι η καθ'ης η αίτηση εσφαλμένα δεν έλαβε υπόψη την έκθεση της αιτήτριας για το 1988 διότι υπήρχε δεδικασμένο ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη η έκθεση αυτή όπως είχε αρχικά συνταχθεί.

35

Η Επιτροπή στο σχετικό πρακτικό ημερ. 16.11.1992 αναφέρει:

“Η Επιτροπή κοίταξε την αξία των υποψηφίων όπως εμφανίζεται στο σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων. Αναφορικά με την υποψήφια με αρ. 3 Νέδη Παπαδάτου δε λήφθηκε υπόψη η βαθμολογία της έκθεσης που περιέχεται στον προσωπικό της φάκελο για το χρόνο 1988 ενόψει της απόφασης του Δικαστηρίου ημ.

40

27/10/92 στην υπόθεση με αρ. 88/90. Η Επιτροπή έκρινε ότι, παρόλο που από τη δικαστική απόφαση θα μπορούσε να εληφθεί ότι υπάρχει μαρτυρία ότι η αρχική βαθμολογία για το 1988 ήτο Β, δεν μπορούσε να θεωρήσει τούτο ως δεδομένο γιατί δεν υπάρχουν στοιχεία στο φάκελο της υποψήφιας που να το αποδεικνύουν. Εν πάση περιπτώσει η ολική εικόνα δεν αλλάζει και με βάση την αξία τους οι υποψήφιοι κατατάσσονται, κατά σειρά προτεραιότητας, ως εξής:

	<u>Αριθμός υποψηφίου</u>	<u>Όνομα</u>	
10	1.	6	Φρανκ Φατεινή
	2.	3	Παπαδάτου Νέδη"

15 Θεωρώ αναγκαίο να παραθέσω το σχετικό απόσπασμα από την ακυρωτική απόφαση **Παπαδάτου** (ανωτέρω).

20 "Εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση Τράπεζας υποστηρίχθηκε ότι η επίδικη έκθεση του 1988 συντάχθηκε από τον κ. Θωμά και προσυπογράφηκε από τον κ. Θεοδορίδη, Διευθυντή του Τμήματος. Όμως επειδή στις 27/11/1989 υποδείχθηκε στον κ. Θωμά από τον Ανώτερο Διευθυντή κ. Αχινιώτη ότι οι εκθέσεις του Τμήματός του δεν είχαν συμπληρωθεί σύμφωνα με τις Γενικές Οδηγίες για Αξιολόγηση που είχαν εκδοθεί το Δεκέμβριο του 1988 και του ζητήθηκε να τις αναθεωρήσει, η βαθμολογία της αιτήτριας στην επίδοση μειώθηκε από "Β" σε "C". Όπως το αναφέρει στην ένορκή του δήλωση ο κ. Θωμά, ο κ. Θεοδορίδης από τον οποίο ζήτησε να προσυπογράψει τη νέα αναθεωρημένη έκθεση αρνήθηκε επειδή είχε αφυπηρητήσει και ως εκ τούτου την προσυπέγραψε ο κ. Παγδατής.

30 Είναι παραδεκτό ότι η εμπιστευτική έκθεση της αιτήτριας για το 1988 αντικαταστάθηκε με άλλη. Στους Κανονισμούς, όπως και στις σχετικές οδηγίες που εκδόθηκαν για καθοδήγηση των αξιολογούντων και προσυπογράφοντων λειτουργών δεν περιέχεται καμία πρόνοια περί αντικατάστασης εμπιστευτικής έκθεσης για οποιοδήποτε λόγο. Όπως ορθά αναφέρεται από μέρος της αιτήτριας, η μόνη πρόνοια περί αλλοίωσης εμπιστευτικής έκθεσης περιέχεται στον Κανονισμό 12(4) όπου σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του αξιολογούντος και προσυπογράφοντος λειτουργού, ο προσυπογράφων δίδει τη δική του αιτιολογημένη αξιολόγηση με ερυθρά μελάνη, η οποία και υπερισχύει της αξιολόγησης του αξιολογούντος λειτουργού.

40 Εν πάση περιπτώσει έστω και αν η επίδικη έκθεση για την αι-

τήτρια περιείχε ψηλότερες αξιολογήσεις απ' ότι θα έπρεπε, η Τράπεζα δεν είχε το δικαίωμα να την αχρηστέψει και να την αντικαταστήσει με άλλη.

Εν πρώτοις εφόσον η αιτήτρια κρίθηκε από τους αρμόδιους λειτουργούς και αξιολογήθηκε από αυτούς στην έκθεσή της για το 1988, δεν είχαν τη δυνατότητα άλλοι λειτουργοί έστω και ανώτεροι να αλλοιώσουν τις αξιολογήσεις αυτές ή να αντικαταστήσουν την εμπιστευτική της έκθεση. Η αξιολόγηση ενός υπαλλήλου έγκειται στην κρίση λειτουργών υπεύθυνων για τη σύνταξη της εμπιστευτικής του έκθεσης.”

Από την ακυρωτική απόφαση είναι φανερό ότι σύμφωνα με την τότε υπάρχουσα μαρτυρία ενώπιον του Δικαστηρίου, η βαθμολογία της έκθεσης της αιτήτριας για το έτος 1988 ήτο Β. Όμως, είναι πραγματικό γεγονός ότι η έκθεση εκείνη, η οποία αντικαταστάθηκε με νεώτερη δεν υπάρχει στον προσωπικό φάκελο της αιτήτριας. Εφόσον το Δικαστήριο έκρινε ότι λανθασμένα η Επιτροπή αντικατέστησε την έκθεση που συντάχθηκε αρχικά με νέα με την οποία μείωσε την βαθμολογία της από Β σε C, ορθά η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την μεταγενέστερη έκθεση. Ορθά επίσης η επιτροπή σημείωσε ότι ακόμα και αν ελαμβάνετο υπόψη η αρχική έκθεση, η ολική εικόνα δεν θα άλλαζε και η αιτήτρια θα κατατάσσετο δεύτερη μετά το ενδιαφερόμενο μέρος. Αυτό προκύπτει από σύγκριση του συνόλου των εμπιστευτικών εκθέσεων. Παραθέτω αναλυτικά τις βαθμολογίες για τα έτη 1982-1988, θεωρώντας ότι η βαθμολογία της αιτήτριας για το έτος 1988 είναι Β. Και πάλιν το ενδιαφερόμενο μέρος έχει το προβάδισμα.

	<u>Αιτήτρια</u>	<u>Ενδιαφερόμενο Μέρος</u>	
			30
1988	B	A	
1987	B	B	
1986	B	B	
1985	B	B	35
1984	B	B	
1983	B	B	
1982	B	B	

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι και η έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους για το έτος 1988 θα έπρεπε να αγνοηθεί εφόσον το Δικαστήριο έκρινε ότι οι οδηγίες που δόθηκαν από την Κεντρική Τράπεζα στους αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργούς ήτο έξω από τους Κανονισμούς δεν βρίσκει έρεισμα εφόσον δεν υπήρξε τρο-

ποιοίση μετά τις οδηγίες.

5 Ο δεύτερος νομικός ισχυρισμός που προβάλλεται είναι ότι η Επιτροπή τελούσε υπό καθεστώς πλάνης αναφορικά με το εύρημά του ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί σε αξία της αιτήτριας. Δεν συμφωνώ με τη θέση αυτή. Όπως εμφανίζεται και από την αναλυτική αναφορά στις εκθέσεις που εξέθεσα πιο πάνω, ακόμα και αν εθώρειτο ότι η βαθμολογία για το 1988 ήτο Β, πάλι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί.

10

Στη συνέχεια ο δικηγόρος της αιτήτριας επιχειρηματολόγησε ότι πεπλανημένα η Επιτροπή ανέφερε ότι πρακτικά ότι η αρχαιότητα της αιτήτριας δεν παραγνωρίστηκε εφόσον σύμφωνα με τους Κανονισμούς της Κεντρικής Τράπεζας οι προαγωγές γίνονται μεταξύ άλλων βάσει της πείρας και όχι της αρχαιότητας.

15

Όπως έχει νομολογηθεί, η πείρα η οποία αποκτάται με την άσκηση καθηκόντων σε μια θέση, είναι όρος ευρύτερος και περιλαμβάνει και την αρχαιότητα. [Βλ. *Ierides v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 165].

20

Η Επιτροπή πράγματι αναφέρθηκε σε κάποιο σημείο ότι η “αρχαιότητα” της αιτήτριας δεν παραγνωρίστηκε. Σε κάποιο άλλο σημείο ανέφερε συγκεκριμένα ότι:

25

“Η υποψήφια αρ. 6 υπερτερεί σε αξία από όλους τους άλλους υποψηφίους ενώ οι υποψήφιοι 1-5 υπερτερούν σε πείρα.”

(Σημ. Η αιτήτρια είναι η υποψήφια 3 και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι υποψήφιος αρ. 6)

30

Η Επιτροπή τόνισε την υπεροχή της πείρας της αιτήτριας έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Το ότι αναφέρθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο και στην αρχαιότητα, αν και δεν είναι κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με τους Κανονισμούς, εντούτοις 35 εμπειριέχεται στην έννοια “πείρα” και δεν έπληξε με οποιονδήποτε τρόπο την επίδικη απόφαση. Εν πάση περιπτώσει η αιτήτρια δεν επηρεάστηκε δυσμενώς, αντίθετα καταγράφηκε ότι στην πείρα και έστω και στην αρχαιότητα υπερτερούσε. Συνεπώς, αυτός ο νομικός ισχυρισμός κρίνεται αβάσιμος.

40

Η Επιτροπή έσφαλε στο ότι θεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερούσε σε προσόντα έννοια του ότι το μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερομένου μέρους δεν είναι απαραίτητο προσόν δυνάμει του Σχεδίου Υπηρεσίας και ούτε συνιστά πλεονέκτημα.

Στο πρακτικό αναφέρονται τα πιο κάτω:

“Το μεταπτυχιακό προσόν της υποψήφιας αφ, 6 λαμβάνεται υπόψη χωρίς να δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα. Δεν μπορεί βέβαια να παραγνωρισθεί το γεγονός ότι το προσόν αυτό έχει απόλυτη συνάφεια με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης της υποψήφιας.” 5

Στην ακυρωτική απόφαση **Παπαδάτου** το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι εσφαλμένα δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στο μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερομένου μέρους. Όμως το Δικαστήριο ανέφερε και τα εξής: 10

“Αναμφίβολα δεν μπορούσε και ούτε έπρεπε να το παραγνωρίσει γιατί αυτό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εικόνας, αξίας και προσόντων του ενδιαφερομένου μέρους, όμως δεν είναι δυνατόν να το θεωρήσει σαν ξεχωριστό κριτήριο επιλογής του ενδιαφερομένου μέρους.” 15

Κρίνω ότι στην προκειμένη περίπτωση η καθ’ης η αίτηση έλαβε υπόψη το μεταπτυχιακό προσόν χωρίς να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα. 20

Καταλήγω ότι η επίδικη απόφαση ήτο εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις και αιτιολογημένη. Η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.